

Toespraak Mia Lens

Dames en heren,

Wij zijn hier samen om onze verontwaardiging te laten horen over de uitspraken van CM-voorzitter Luc Van Gorp. In één adem sprak hij over de kosten van de ouderenzorg en van ouderen die hun leven zouden kunnen “teruggeven”. De vermenging van die twee debatten schokt ons zeer.

Meneer Van Gorp, wij zeggen vandaag aan u en aan de hele samenleving: het moet gedaan zijn met eenzijdig over de ouderen te spreken als mensen die geld kosten. Wij hebben heel ons leven mee gebouwd aan deze samenleving, wij hebben hard gewerkt, onze kinderen opgevoed en bijgedragen wat de staat van ons verwachtte. Het minste dat we daarvoor mogen verlangen, is dat er op een andere toon over ons wordt gesproken. Door u, door de politiek, door de media en door iedereen die denkt dat kwaliteit van leven alleen maar met geld te maken heeft.

Ja, ook ik ken mensen van mijn generatie die zich levensmoe voelen. Als we een dieper gesprek voeren, komen vooral deze redenen naar boven: ze voelen zich alleen, en ze voelen zich niet meer nuttig. Dat hoeft ons niet te verbazen. Wie vooral te horen krijgt dat de zorg voor ouderen teveel kost, gaat zich vanzelf een last voelen.

Het debat over de kwaliteit van leven op hoge leeftijd moet niet alleen in de gezondheidszorg gevoerd worden, maar in de hele samenleving. Daarom vragen wij, ouderen, aan iedereen die eraan deelneemt:

1. Beperk de discussie over kwaliteit van leven niet tot de gezondheidszorg en ban winstbejag uit de zorg. Stop met te klagen over hoge kosten terwijl je het enorme, onbetaalbare menselijke kapitaal van de ouderen negeert.
2. Maak de samenleving meer leefbaar voor ouderen. Wacht nog een jaar of tien met de verplichte digitalisering, die maakt veel mensen het leven zuur. Maak zorg en andere diensten opnieuw toegankelijk en investeer in leeftijdsvriendelijke mobiliteit.
3. Spreek met respect over ons. Wij zijn heel boos, meneer Van Gorp, over de schandalige vergelijking van zorgbehoevende ouderen met een berg stinkend vlees. De negatieve beeldvorming van ouderen en ouderdom maken onze samenleving ziek. We moeten af van het idee dat je alleen gelukkig kan zijn als je niet van anderen afhankelijk bent. Iedereen heeft anderen nodig, en samen hebben we een gezonde samenleving nodig die zorgzaam omgaat met wie kwetsbaar is.
4. Waardeer de levenservaring en de wijsheid van de ouderen, en geef ons de kans om ze te delen met de jongere generaties. Wij hebben hiervoor de tijd en de goesting die vele anderen niet hebben. Geloof me, daar wordt iedereen beter van!

Beste leeftijdsgenoten, ook wij hebben een verantwoordelijkheid in de samenleving, hoe oud of hoe zwak we ook zijn. Laten we niet meegaan in het pessimisme. De jongere generaties hebben ons nodig. Onze levensvreugde is het sterkste teken dat het leven zin heeft, ook in moeilijke tijden.